

CAPÇALERA

SENSE JUSTÍCIA NO HI HAURÀ PAU

Per aquestes dates és inevitable parlar de la pau, encara que s'arribi a convertir-la en un tòpic. Sens dubte són pocs els conceptes més malmenats que el de la pau, feta professió rutinària de bona voluntat senzillament perquè aquests dies de cada any commemoram la vinguda al món d'un infant que venia a dur la pau a una humanitat turmentada per la seva incapacitat de convivència. I avui, quasi dos mil anys més tard, pot semblar de vegades que els homes encara no hem fet cap passa endavant ni n'hem après gota d'aquesta ciència evidentment tan difícil que és el profund respecte responsablement volgut i assumit de la dignitat i dels drets de cada un dels membres de l'espècie humana.

Aquest respecte és l'única garantia de pau, d'una pau vertadera que arreu del món sembla avui tan llunyana i inassolible com en les èpoques que consideram més desesperançades de la història de la humanitat. Si provam d'imaginar-nos la vida d'un esclau a l'antic Egipte, o pagès a la Rússia zarista, o d'un servent de la gleba medieval, la conclusió més clara que en treurem és que no devia tenir absolutament cap retxillera per deixar passar un raig d'esperança. No hi havia lloc per a l'aspiració de millora, ni per a una perspectiva de justícia. Però avui, milenis, segles, dècades més tard, trobam la mateixa situació a l'Amèrica Central, a la India, a Albània. També en aquestes i altres regions de la Terra hi ha milions de dones, homes i infants que viuen en estat de desesperança permanent. Homes que ja no tenen ni força per a la desesperació, que a vegades pot esser alliberadora.

Només és un petit consol pensar que a altres regions es van fent passes, anam escurçant el camí cap a una situació de justícia que faci possible la pau. Una d'aquestes regions és el nostre país, on si més no, i lluny de tot partidisme, les passades eleccions han fet renèixer la il·lusió i fan preveure que els problemes que fins ara semblaven insolubles tenen solució. Per això aquest Nadal i aquest cap d'any, que han estat per molts d'espanyols els de l'esperança, ens imposen el deure de reforçar el nostre sentiment de solidaritat internacional. Perquè la pau, com la justícia, com la llibertat, és indivisible. Perquè la pau, la justícia i la llibertat es condicionen mútuament, i no basta que hi hagi pau a un recó del món. A l'enrevés: Només hi haurà pau quan no hi hagi ni un sol lloc del món on regni la injustícia.

ESTATUT D'AUTONOMIA, ARA

Avui dematí ens ha sorprès la notícia (en realitat ens ha sorprès molt poc) que "Alianza Popular" ha presentat al Congrés de Diputats una esmena a la totalitat del Projecte d'Estatut d'Autonomia per a les Illes Balears. Es un entrebanc més —i segurament no serà el darrer— que aquest partit polític interposa en el procés autonòmic. Les esmenes de totalitat endarrerixen la tramitació parlamentària i, en aquest cas, res no justifica que les discrepàncies legítimes d'AP s'hagin de manifestar amb una fórmula tan espectacular com innecessària, més orientada a explotar un efecte polític partidista que a ajudar a dur endavant el procés legislatiu.

Malgrat tot, tindrem Estatut i el tindrem en el moment precís per a poder elegir un parlament autònom al mateix temps que les altres Comunitats, és a dir a la primavera pròxima. El PSOE no permetrà que les Illes Balears hagin de patir la humiliació històrica d'ésser l'única "província" que no aconseguix un Estatut d'Autonomia. Els socialistes tenim un suport po-

pular contrastat que ens permet ésser fidels a uns compromisos assumits fa molts d'anys i mantinguts amb plena coherència. L'aprovació de l'Estatut depèn practicament de la nostra voluntat política i cap altre objectiu no seria més important que aquest per a utilitzar tot el pes que ara té el Partit Socialista per tal d'assolir-lo.

Es trist veure com persones i partits, que havien col·laborat activament a la redacció d'aquest Estatut que ara perilla en lloc d'alinejar-se sense dubtes a favor de la més ràpida aprovació d'un text del que són pares, aprofiten l'ocasió d'una circumstància accidental, inesperada i no desitjada per situar-se a mig camí, per a fer-se notar políticament. Després d'haver predicat consens i coincidència, ara ens trobem en la lamentable situació de no poder exhibir altre capital polític que la discrepància gratuïta o el silenci inadmissible, fent el joc —volent o sense voler— a aquells qui sempre han posat obstacles al nostre procés autonòmic i que ara veuen reforçada la seva postura per algunes ambigüitats

injustificables.

Estam segurs, tanmateix, que tots els qui es varen comprometre amb l'Estatut que ara és al Congrés i que varen avalar políticament els principis que l'inspiren acabaran per entendre que debilitant el procés debiliten les seves possibilitats polítiques i que no hi ha res més rentable que la coherència i l'honestat.

El PSOE està segur de respondre a les aspiracions i desitjos mes autèntics de tots aquells qui aspiren sincerament a veure culminat el procés estatutari quan adopta una actitud d'ènèrgica fermesa en la seva determinació d'anar endavant.

Això és el que li demanam a cau d'orella fins i tot els qui, de cara a la galeria, parlen de negociacions retardatòries. Algun dia descobriran que a la galeria no hi ha ningú i que les seves vel·leitats no tenien destinatari ni rendabilitat. El poble vol l'autonomia i el PSOE està ben disposat a fer allò que sigui necessari per tal de donar satisfacció a aquesta aspiració.

FELIX PONS IRAZABAL
Secretari General - FSB

L'OBRA CULTURAL BALEAR

i

EL DIARI DE BUJA

desitjam a tots els nostres amics,

lectors i col·laboradors

i a tot el poble en general

UN BON NADAL I UN FELIÇ ANY 1983

ELS BRUIXOTS DE CORT

—Amic ¿Creus en la magia?
—Home, no ho sé! Per convicció únicament crec en les meves forces i en les meves debilitats.

—¿I en els Sants Innocents?
—Més aviat en els innocents que no són tant sants. M'entusiasmen els banquers, per exemple. Mira-te'ls, alegres per l'hivern com una rosa d'abril. Mai no descansen. Després d'enderrocar UCD pretenen maridar Fraga amb Roca Junyent per tal d'augmentar la incidència electoral de la dreta.

—Acabaran amb l'esquerra!
—Quià. Aquest matrimoni és irrealitzable, perquè Roca és conscient que els seus vaixells prest tocarien fons. De fet, si els banquers continuen ficant el nas en polfíca, de mica en mica aconseguiran convertir-se en el millor aliat de l'esquerra. Una vegada cremades les imatges de Suárez i Lavilla, pretenen cremar la de Roca.

—T'oblides de la trista figura de Calvo Sotelo?

—Voluntàriament, perquè a aquest no el cremaren. Va cremar-se en les seves mans com un mixto de paper. ¿Però m'havies dit...?

Si creus en la magia.

—Depèn. La vida precisa una mica de magia. Per exemple, magia és el fet que surtin flors damunt la teva noble calba. O el darrer fet que han protagonitzat els regidors de Cort: tots depositen una bolleta blanca dins la capsa i a l'hora del recompte en surten sis de negres. Certament això és magia.

—Vols dir que a Cort hi ha una fada?

—Cas de ser-hi serà una fada blava.

—Que vengui el Pare Garau a calar foc a Cort!

—Seria el caos. Els funcionaris es constiparien si haguessin de treballar al carrer. Per altra banda dubt que el Pare Garau, cas de dur un mixto a la mà, cremàs la fada blava. Cremaria amb més plaer els petits dimonions rojos que s'han assegut a Cort aquests darrers anys.

—Així, tú ets pessimista quant a la possibilitat d'anomenar Gabriel Alomar Fill Predilecte de Palma?

—Absolutament. Abans de tornar obrir l'expedient, cal netejar amb lligiu les ànimes dels regidors i posar-les a secar al sol.

—Al sol que més escalfa?

—No. Alguns d'ells ja s'han escalfat anys i panys en aquest sol. Les hem de posar al sol dematinenc, que és un sol net i pur. Llavors, tal volta, Gabriel Alomar pugui aspirar a veure reconeguts els seus mèrits. j —Si don Gabriel aixecàs els ulls...!

—No s'escandalitzaria gens ni mica. S'havia acostumat a les grogeries. Lluità contra la hipocresia d'una Mallorca vella i trista. I així i tot morí a l'exili amb el pensament farcit d'enyorança.

—Doncs, ara, l'hem tornat exiliar.

—Però abans li hem fet superar un record esportiu-religiós. A Crist el traf un Judes i a Gabriel Alomar l'han traït sis.

—I diguem ¿Són els que tots sabem que són?

—No. Rotundament no. No són els que són els que la gent s'imagina que són.

—Si tant segur n'estàs, parla. Diguem amic ¿Qui s'ha carregat el nom de Gabriel Alomar? Mallorca ho vol saber.

—Apunta: Santiago Coll. Gabriel Alomar era un catalanista i aquest jove és del REial Madrid, tot i que ho disimula exercint de President de la Penya Blaugrana de Palma. Jo l'he talaiat quan pega bot del llit: du slip i mario-llo blancs.

—Un altre.

—Joan Perelló. S'ha fet alcoverià. A més se l'ha vist darrerament pel pinar de Bellver recullint brotets de murta per ornar el betlem de les MIMI (s'ha de llegir: Monges Independentistes de la Mallorca Idflica) i és prou coneguda la poca simpatia que sentia Alomar per les beates. Mai no li posà cap monja una injecció.

—Segueix.

—Doncs apunta a la llista els dos comunistes, Paco García i Araceli Matas. Aquests dos camarades obeïen ordres superiors. Gabriel Alomar fou un dels primers socialistes catalans. Posà el llevat perquè fos possible l'actual floració socialista a Catalunya, en perjudici de les tesis comunistes. Hem de comprendre que les seves bolles negres han estat un vot de càstig.

—Amic, tremol d'emoció.

—Doncs la veritat és la veritat i no la vull amagar. Apunta el quint nom que correspon a Joan Nadal.

—Aquest no votà!

—T'equivoques. Abans de començar la votació va introduir la seva bolleta dins la capsa. Joan Nadal és un element perillós. El seu bigoti Groucho l'acusa. Els revolucionaris d'aquest segle han sentit una gran predilecció pel bigoti Groucho. El lluiren a Rússia, a Mèxic i no oblidis que Alomar fou un

socialista que mai no s'embrutà els dits de pólvora. A més ¿havia pintat Alomar qualque quadre per tal de fer-se mereixedor del títol de Fill Predilecte?

—No crec que sapigués emblanquinar una paret.

—Doncs així es justifica éticament el zero de Nadal. Però apunta el sisè, culpable, perquè me'n vaig a Gibraltar per una temporada indefinida.

—Et persegueixen?

—Em perseguiran. Els honests són sempre perseguits per l'ombra del germà assassinat. El sisè ha estat Ramón Aguiló.

—El senyor Batle! ?

—Sí amic, el senyor Batle. Ell proposà el nomenament per tal d'augmentar la seva bona imatge electoral i després votà en contra quan va veure les factures del retratista, del conferenciant, etc., etc.

—Així que el senyor Batle ens va fotre?

—Efectivament. Sempre pensant en la nostra butxaca. Hem de reconèixer que la seva jugada ha estat magistral.

Però molt poc ética. Fixa't que ha deixat els regidors d'UCD com un pedaç brut davant l'opinió pública. ¿Saps que pens...? Doncs que els hi han d'oferir un desagravi.

—Potser sí. En tot cas això ha de ser iniciativa del Batle Ramón, abans que l'anomenin Ministre de qualque cosa.

—Pot anomenar-los Fills Predilectes.

—Seria massa costós.

—Doncs...?

—Si fos d'ell els obsequiaria amb una estampeta de Gabriel Alomar, perquè la guardessin enmig de les pàgines del divocionari. Al cap i a la fi, per aquest home han patit amb paciència la infàmia que sobre la seva actuació, ha escampat una esquerra sense massa escrúpols.

LLORENC CAPELLA

ES CULERS DE SES AL·LOTES

(SEGONA PART)

1

Es sigle està adelantat,
regna molt sa fantasia:
Ses al·lotes en el dia
ja duien cul manllevat.
N'hi ha qualcun que és tan bultat
que un llantorner afigura.
Ho tenen per hermosa
i d'això es van alabant
i corren de tant en quant
perquè cerquen sa ventura.

2

Sa ventura d'una al·lota
és tenir un jove condret,
però ella amb su cularet
assembla una bubota.
Se pensa esser més guapota
duguent polvos per sa cara.
Al contrari, es fa més rara
duguent tanta vanitat
per agradar a s'enamorat
la paga algun dia cara.

3

Desgraciat de jovenot
qui de tal se'n enamora
i li sol dar gran demora
per causa d'es culerot,
que li fon sa seva dot
seguint ses modes del dia,
i no pensa que un dia
tot fara una flamada.
Sa dona que fa bugada
perd amb s'honor s'alegria.

4

D'orgullo va carregada
perquè se veu molt airosa
i és de lo més enfadosa
i en extrem desmanyotada,
que molta gent l'ha notada
va massa a ca's padasser
i cerca a té i qui té
gènere amb conveniència
i d'aquesta imprudència
n'és molta causa es culer.

5

Quan és una soltereta
que se'n va a guanyar es jornal
per son vici tan fatal
mai avança una pesseta.
Si un jove li diu: "Maqueta! ",
es fueros ja multiplica,
dient contenta: "Aqui me pica,
jo ja tenc lo que he mester:
dugent pital i culer
figuraré al·lota rica".

4

6

Hi ha culers que són de palla
i també de serradís:
Dir-ho ben clar és precís
que una al·lota así s'estralla.
Es meneo sempre ensaia
perque d'ella s enamoren,
als joves que no discorren
els llama l'atenció
i d'aquesta preocupació
amargament bé la corren.

SENYORA AMB CULER

7

Per anar ben estufades
i al mateix temps ben fresquetes
també el duen de molletes
i camies embrutades.
Des coset molt apretades
perquè es pits vagen bultant
s'hi posen en un instant
de pedassos dos bolics
i an es joves adormits
així los van enganant.

8

Una al·lota molt s'engata
—no dic sia d'aigordent—
per un jove opulent,
duu un gran culer i bata,
que pareix una fragata
i de gros passa de mida
per parèixer més garrida
per sa cara duu polvins:
La noten molt es fadrins
que va massa distingida.

9

N'hi ha que el duen de lata,
però no és per fantasia,
sinó per entrar de dia
esperit fet de sabata.
Hi ha qualcú que la delata
i no en té ningun profit.
La pobra rep s'esclafit
que ses guardes tot li prenen,
culer i lo demés le venen
sens fer a caseva la nit.

10

També el duen de segó
ses qui són més reforçades
i estan molt aconsolades
quan se senten sa frescor
per davall es polissó,
i corren molt lleugeretes
de's culer; remenedetes
les peguen continuament...
Ai riu bastant es jovent
amb aquestes al·lotetes! .

11

Ses qui són més arriscades
i no tenen por a ningú,
això és ben cert i segur
de tabac van carregades,
anant de lo més mudades
amb vestit de gran valor
que sembla com un vapor
amb so culerot tan gros
que hi pasen rudes d'arròs
i botelles de licor.

12

Ses qui no poden gastar
ja per falta de doblers
en pedassos i papers
fan coses per abultar.
Culer saben ripuntar
perquè sia més polit
i des pavelló de's llit
per culer se'n serveixen
i els joves que les coneixen
ja hi peguen bon apetit.

13

Una al·lota sens culer
mudada de cap a peus,
es fadrins li fan jueus
perquè poca gràcia té;
però si duu un bon corsé
que li sia molt bultat
un jove queda animat
amb tanta carnisseria
i només espera es dia
per jeure an es seu costat.

(Continuarà en el proper número)

REGIÓ BALEAR

Característiques generals i descripció de la vinya provincial

(Vé de la pàgina 8 del número anterior)

D'aquesta manera es podrien establir vinyes en condicions favorables a un cultiu adequat, mecanitzat i mancomunat.

Finalment, seria convenient la creació de nous cellers cooperatius, però no només cercant que tots els viticultors entregassin el raïm mesclat, sinó amb un règim de diferents preus segons la qualitat.

Antigament el viticultor elaborava la seva verema al seu propi cup. Amb la creació dels cellers cooperatius i altres indústries d'elaboració, aquests petits cellers han anat desapareixent. Actualment només funciona a la província un celler cooperatiu, el de Felanitx, molt antic i amb una

capacitat de 35.000 Hl, aproximadament un terç de la producció total. Hi ha diverses indústries elaboradores amb capacitats compreses entre 2.000 i 5.000 Hl. Les particulars que encara funcionen, principalment a la zona de Binissalem, han adequat les seves instal·lacions als temps presents. El Celler Vitícola de Binissalem, amb una capacitat de 5.000 Hl., disposa de tot allò que és necessari per produir i criar vins de qualitat.

Es pot considerar que la capacitat total de l'elaboració cobreix normalment la verema actual. Això significa que qualsevol augment de producció deguda a noves plantacions exigiria incrementar la capacitat d'elaboració.

Durant molts d'anys la tendència del cultiu ha estat en franca

regressió, de tal manera que ha quedat reduïda a una sexta part de la que hi havia abans de la invasió de la fil·loxera.

Hi ha ganes de fer noves plantacions, encara que no en gran quantitat. En la campanya 1972-1973 es varen substituir 32 Ha., i a les dues següents un total de 14 Ha. Segurament que se'n faran d'altres principalment a Felanitx, Manacor, Porreres, Binissalem, Inca, Sencelles i Santa Maria, ja que tota la producció actual es ven a la pròpia Mallorca. La collita basta per quatre mesos. La resta de l'any s'han d'importar vins de la península, que es paguen més cars i amb l'inconvenient del transport que encara l'encareix més. Això fa que el producte local es vengui sense grans problemes.

VARIETATS CULTIVADES:		
zona	varietats	percentatge
Felanitx	Fogoneu	55 ^o /o
	Fogoneu francès	12 ^o /o
	Callet	16 ^o /o
	Manto negro	12 ^o /o
	Altres ¹	5 ^o /o
Binissalem	Manto Negro	50 ^o /o
	Callet	25 ^o /o
	Fogoneu	15 ^o /o
	Pensal o moll	5 ^o /o
	Altres ¹	5 ^o /o

¹ Són: Batista, Sabater, Boal, Samsó, Galmete i Gargallosa (que són vins negres), i Quigat, Vinyater i Moscatell (que són blancs). També hi ha unes 150 Hectàries de plantacions de consum directe que són: Calop, Cardinal i Pepita.

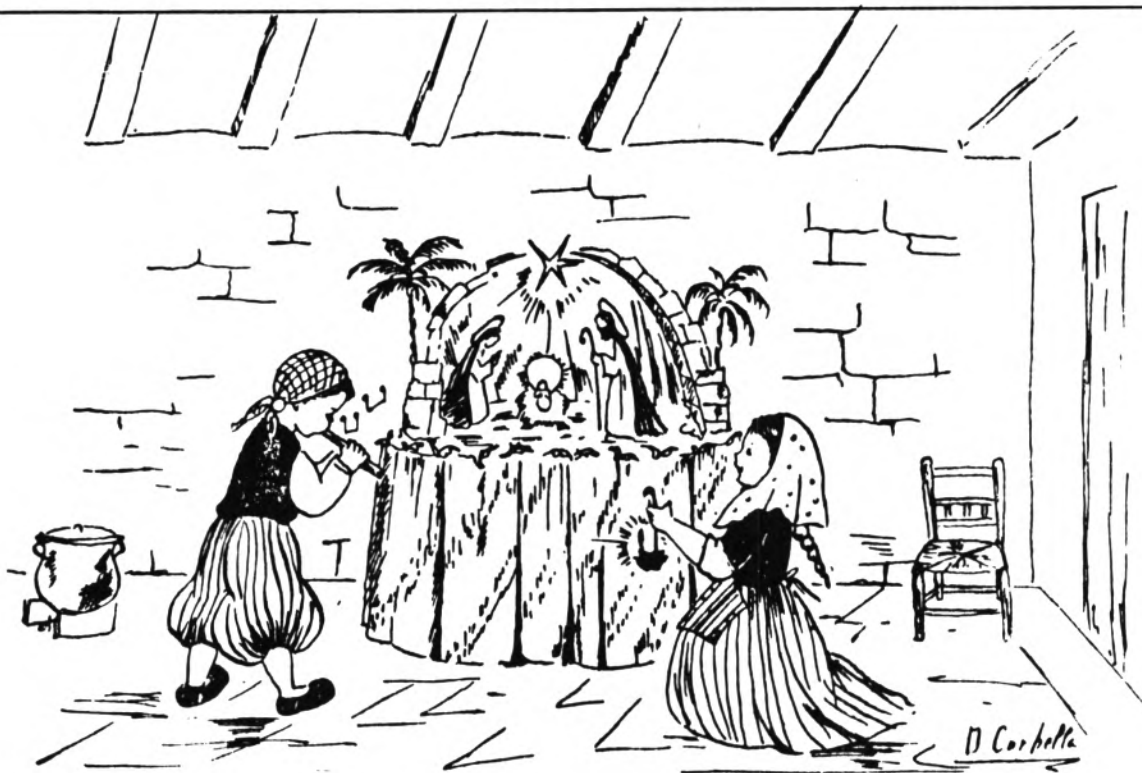
RESUM

Zona vitícola	Superfície en Ha.	Producció en Qm	Producció en Hl.
Felanitx	2.552	114.840	80.388
Binissalem	1.708	34.160	23.912
Resta de la província	250	4.500	2.700
Totals	4.510	153.500	107.000

Se coneix per zona de Felanitx: Algaida, Artà, Campos, Felanitx, Lluçmajor, Manacor, Maria, Montuïri, Petra, Porreres, Sant Joan i Santa Margalida.

Per zona de Binissalem: Alaró, Binissalem, Consell, Inca, Llubí, Sencelles, Santa Eugènia, Santa Maria i Sineu.

EL SEN CATANY

AQUEST NOSTRE NADAL

La vida és un llibre obert
on tots hi podem llegir
l'amor que volem gaudir,
l'esdevenidor més cert,
i retrobar el bé que es perd
dins la jungla de l'oblit.
Es un fet ben definit
de llibertat sobirana,
la llei de la raça humana,
la força de l'esperit

Pel camí de l'esperança
pugem, cor agosarat,
al cim de la veritat,
la germanor i la gaubança,
i assolirem la bonança
i una eterna joventut.
Sempre amb l'alba, plenitud
de Nadal, llum vertadera,
alcem la santa senyera
de la pau i la virtut.

Estès el balcó vital
de la veu i la paraula,
tots a una mateixa taula
mengem el Pa de Nadal,
que és l'arrel essencial
de la unitat, fonament
del seny i l'enteniment.
La Llum de Déu, generosa,
encén amb fulgor joiosa
l'ànima i el pensament

Amb l'amorosa tendresa
genuïna d'un infant,
a lloure el cor i cantant,
escampem arreu dolcesa
per a vèncer l'avolesa,
l'odi i la guerra. Es precis
conquerir el goig i l'encís
i el fruit sà de la dretura,
que Nadal és cel i altura
de l'eternal paradís.

MIQUEL BOTA TOTXO

Molts dels nostres lectors ens han demanat, que publicàssim, a ser possible, i de la manera més completa, el capítol que fa referència a Búger, el qual figura en la recent HISTORIA DE CAMPANET dels autors R. ROSSELLO i ANTONI LOPEZ, recentment publicada.

Procurarem complaure als nostres lectors, començant la publicació al present número.

BÚGER

En el repartiment de terres fet després de la conquesta de 1229, l'alqueria *Bujar dun rahal Algehel* correspongué als homes de Barcelona i tenia una extensió de 24 jovades; la jovada era aquella terra que podia ésser conrada amb un parell de bous, és a dir, unes 16 quarterades. L'alqueria Búger tendria, per tant, una extensió d'uniques 384 quarterades.

El mes de juny de 1240 el bisbe de Mallorca establí a Carbonell de Pax dos trossos de terra a l'alqueria Búger, terme d'Inca, porció dels sobredits homes de Barcelona, a cens de 12 diners i delme; aquesta terra confrontava amb honor de Bernat de Rubí, camí i torrent.

Dos anys després, el mes d'agost, Asbert Arcó i muller Guillem establí a Pere Gil de Palauverdura quatre jovades n'hi ha tres tengudes en alou i una és tenguda per compra feta a Ferrer Llull, també en alou; havia de fer cens de la vuitena part dels fruits, exceptuant l'hortalissa, i a més un parell de gallines pels arbres i oliveres. Bernat Costa, batle major de Mallorca i procurador reial, el mes d'agost del 1278 establí a Bartomeu Llambilles un casal molí a la riera o torrent de Búger, que havia estat assenyalat per Reial Rotland, batle d'Inca. El molí amb les síquies, trascoladors i altres aparells prestaria cens de 9 macemutines per la festa de Sant Joan de juny.

El mes de gener de l'any 1280 Pere Corró i sa muller Ermessenda, i Pere Puig, Jaume Puig i Andrevà, fills de dita Ermessenda i del primer marit Pere Puig, difunt, procedien a la divisió de béns, aconsellats per alguns amics, i en presència dels prohoms Pere de Pontons, Guillem Castelló, Joan Capó, Pere Tartre i altres. Pere Corró i muller es queden amb la part que tenen, a cens, a l'alqueria Búger amb cases, farraginals i figuerals. Els fills es queden amb honors i casals de l'al-

queria Huyalfàs, tengut a tasca i cens d'un parell de gallines en nom de la dona Blanca, muller de Berenguer de Montcada.

L'alqueria creix.

L'alqueria Búger aviat va destacar d'entre les altres del terme de Campanet, tan pel nombre d'habitadors que la poblaven com per les activitats econòmiques, sobretot agrícoles. Vegeu-ne unes mostres: l'any 1338 Llorenç Fabrec reconeixia tenir en comanda del notari Berenguer Dorca 13 bísties porquines valorades en 80 sous.

Del 1339 són totes aquestes notícies: Jaume Brotat estableix a Pere Puig un tros de terra de l'alqueria Búger, alou i domini directe de Bartomeu Fuster, a cens de mitja quartera de forment.

Guillem Brotat i muller Saurina venen a Jordi Esteve, grec franc, un tros de terra i figural, per temps de cinc anys comptadors des de la festa de Sant Miquel, per preu de 9 lliures, quedant exceptuada una cova que és habitada per la dona Na Sabatera. Tot seguit l'adquisidor ho va llogar a Antoni Puig i Bernat Brotat a cens de quatre quarteres de blat anuals.

Guillem Buades, Bernat Brotat i Jaume Autzina reconeixien tenir en comanda de Miquel Cornellà 6 lliures i 6 sous, preu de 21 ovelles.

Bernat Ventayol devia 84 sous a Jordi Esteve, grec, preu de 14 martins a raó de 6 sous cada animal

Ferrer Buades assignava, per conrar, a Pere Pujals i Bernat Brotat una peça de garriga vora el camp anomenat d'En Serra, pa qual peça podran treure i arrabassar, tanta com voldran, durant cinc anys.

Jordi Esteve i Nicolau Joan, grecs lliures, reconeixien deure a Jaume Olzina 23 lliures, preu de 44 anyells que li havien comprat.

Guillem Bou i Llorenç Buades tenien en comanda de Joan Estruc 5 quarteres de blat.

Pere Puig i Jaume Brotat reconeixien deure a Andreu Castelló,

comprador del delme de l'hortalissa de la parròquia d'Huyalfàs, 35 sous corresponents al preu del delme de les alqueries Talapí, Búger i la de Castelló Tartre.

Llorenç Fabrec atenent els bons servicis prestats pel seu germà Guillem li feia donació entre vius d'un pati de terra a l'alqueria Búger, tengut en enom del Francesc Font, ciutadà.

El 1345 Jaume Batle de Campanet reconeixia que Bernat Ventayol de Búger li havia donat 80 sous, preu d'un ase i una ruca. El mateix any Ramon Jover va vendre una peça de terra situada en el terme de l'alqueria de Búger, per preu de 6 lliures. Altres habitants de Búger, d'aquest temps, eren Folquet Palleres, Guillem Bou, Guillem Buades, Vernat Alomar i Bernat Olzina.

Pere Olzina de Búger, l'any 1324 va vendre a Miquel Rotlan un sarraí blanc per preu de 16 lliures.

Romeu Gallard el 1350 tenia en custòdia i societat del seu germà Pere 43 ovelles valorades en 19 lliures i 10 sous. El 1355 Guillem Tartre devia a Bartomeu Siurana 8 lliures, preu de dues peces de terra situades a Búger, parròquia de Sant Miquel de Campanet.

El 1372 el governador comunicava al batle de Campanet que Pere Buades, Pere Rubiol, Joan Ausina i Guillem Siurana de l'alqueria Búger s'havia apel·lat contra l'execució feta a instància de Bernat Bennàsser, llevador d'una talla.

Guillem Escala, habitador de Búger, l'any 1400 exposava davant el governador que feia uns vint anys mudà un camí situat vora el torrent sense contradicció dels altres habitants, però ara Antoni Torrent, germà del batle de Campanet, Pere Torrent, vol que torni fer passar el camí pel lloc antic i que arrabassi les figueres i oliveres sembrades a un tros de terra on passava el camí. El mes d'octubre del mateix any el governador escrivia als batles d'In-

(Continuarà en el proper número)

Notícies del nostre poble

Ara fa 100 anys:

Que el cacic o senyor del poble, quan s'acostava el temps de les eleccions, recorria a tota classe de mangarrufes per aconseguir el vot dels analfabets i necessitats del poble, a fi que d'aquesta manera pogués seguir en el poder i fer i desfer d'acord amb les seves conveniències a benefici propi i de la camarilla de torn.

Després de més d'un segle pareix que en el nostre poble tot segueix igual. A les passades eleccions una sèrie d'individus (no m'atrevesc a anomenar-los cacics, perquè no en tenen la talla) es varen dedicar a visitar i espantar els vells, dient-los que, si no els votaven a ells, perdrien la seva paga de jubilats i haurien de tornar a menjar garroves com feien antigament. Nosaltres, que sapiquem, només en menjaven les bèsties. També els deien que haurien d'anar sense espardenyas, com hi van a Rússia i altres idioteses per l'estil. Sembla mentida.

Pobres d'ells! Què els diran en les pròximes eleccions municipals, si l'actual govern, en lloc de treure'ls la pensió els la puja?

Ara fa 50 anys:

Que el nostre poble se va veure afavorit amb una de les millores més importants i transcendents de les que s'han fet en el transcurs del present segle, com és la construcció de la carretera que uneix Búger a Sa Pobla. Abans no era més que un simple camí de carro que passava devora les tàpies del cementeri, i en manco d'un any el varen convertir en una carretera. Aquesta obra no va costar cap cèntim al poble, ja que va ésser pagada per la Diputació, quan era batle de Búger el diputat Joan Alemany i Villalonga, durant la segona República.

M. PERICAS

"MUNICIPALERIES"

Les obres d'ampliació del cementeri municipal estan a punt d'acabar-se.

Al costat del camp de futbol, propietat de l'Ajuntament, s'ha construït una pista poliesportiva. Esperam que serà ben aprofitada i que prest s'hi podran celebrar campionats de tenis, de basquetbol, etc.

Referent al projecte d'arreglar el camí de Son Toniet, sembla que la cosa s'allargarà més que no s'esperava, ja que els veinats no arriben a posar-se d'acord, tot i que l'Ajuntament hi posat tot el seu interès.

La nit de Nadal se va celebrar amb unes matines molt concorregudes, en les quals va cantar la Sibil·la el nin de 10 anys Llorenç Florit Saletas. Va interpretar aquest cant amb molt d'encert i va merèixer els elogis de tothom.

Dia 26, mitjana festa de Nadal, a la missa de les onze es varen cantar els clàssics villancets o nadales a càrrec d'un grup de nins de la localitat. Va constituir una novetat molt celebrada pels assistents que omplien el temple.

En els cafès de la vila, com cada any, s'ha jugat al tradicional joc de la loteria i, per altra banda l'Ajuntament ha il·luminat el carrer Major amb una mica més de profusió que els altres anys. I poca cosa més podem dir d'aquestes festes, que, això sí, han estat més fresques que aquests anys passats.

(Ve de la pàgina 4)

Una família amiga em va convidar a pegar una mirada a un calaix d'un canterano que tenien ple de papers antics per veure si hi hauria cap paper o document que fos prou interessant per ésser publicat damunt el nostre "Diari de Buja" i, efectivament, vaig tenir la sort de trobar-ne uns quants; entre ells, les gloses que publicam a continuació, les quals, encara que no siguin completes. Estaven escrites damunt un paper de pergami molt deteriorat que data de l'any 1888.

NECROLOGIQUES

Ens ha deixat En Joan Siquier Saletas, amic nostre de l'infantesa i de totes les persones que el tractaren en vida. N'és una bona prova la gran assistència a les exèquies dia 15 de novembre. Tenia 61 anys.

A la seva esposa Aina, a les seues filles, als fills polítics, néts i a tots els altres familiars el nostre més sentit condol.

NA MARIA TORTELLA SALETAS, viuda de Bartomeu Bennàssar passà a millor vida el passat mes de novembre a l'edat de 63 anys. Tots els qui en vida la varen tractar han sentit la seva mort. Als seus germans, nebots i a la resta de la família els feim arribar el nostre més sincer condol.

